

פרק שני הקורא למפרע

דף י"ז

הקורא את המגילה למפרע

הקורא את המגילה למפרע, כלומר מסופה לתחילה, ולא כסדר שהיא כתובה, **לא יצא ידי חובתו**, [כן מבואר במשנתנו, ובברייתא בדף י"ח, ושם נקראת קריאה זו בשם סירוסין, מלשון מסורס, כמו סרס המקרא ודרשהו].

מתחילה אמר רבא, שענין זה למד מהכתוב, "להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וקצמנם בכל שנה ושנה" (אסתר ט' כ"ז), כשם שזמנם אינו יכול להיות שלא כסדר, שהרי לעולם ארבעה עשר לפני חמישה עשר, כך כתבם אין לעשות שלא כסדר.

אולם דחו זאת, כי הכתוב הזה אינו מדבר על הקריאה, אלא על העשיה, שתהא העשיה ככתוב ובזמן, שכך נאמר בכתוב הזה, "להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וקצמנם".

ומסקנת הסוגיה, שענין זה שאין יוצאים בקריאה למפרע, למד מהכתוב, "והימים האלה נזכרים ונעשים" (אסתר ט' כ"ח), הוקשה זכירה לעשייה, כשם שהעשיה לעולם לא תהא למפרע, כך הקריאה לא תהא למפרע.

דברים נוספים שאין יוצאים בקריאתם למפרע

מבואר בברייתא, שכשם שבקריאת המגילה אין יוצאים ידי חובה כשהיא למפרע, כן הדין (ב) בקריאת ההלל, (ג) ובקריאת שמע, (ד) ובתפילה, [שלא ישנה בה את סדר הברכות].

מנין שיש לקרוא את ההלל כסדר ולא למפרע

א. לדברי רבה, ענין זה למד מהכתוב, "ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם ה'" (תהלים קי"ג ג), כלומר, כשם ששקיעת החמה וזריחתה לא יהפכו, כך מהולל שם ה' כסדר, ולא למפרע.